Written by Oliva Cabaleiro
09/22/2026

Buhay na wala sa bahay

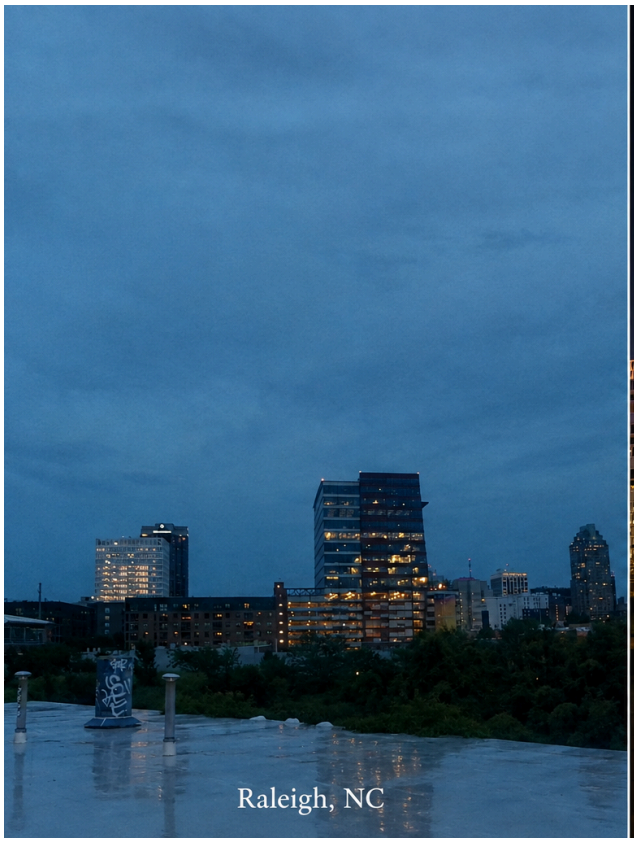
Kumusta, ako si Oliva Cabaleiro. Nagmula ako sa North Carolina papunta sa Dominican University, 2,860 milya ang layo, para maging eksakto. Maraming tao ang nagtatanong sa akin kung bakit ko piniling pumunta nang napakalayo sa bahay, kaya ngayong linggo ay ipapaliwanag ko ang mga bentaha at disbentaha kung bakit ako nagpasyang lumipat sa kabilang bansa para sa unibersidad. Sana ay may ilan sa inyo (sabihin nating nasa North Carolina kayo) na nagbabasa nito na makaka-relate.

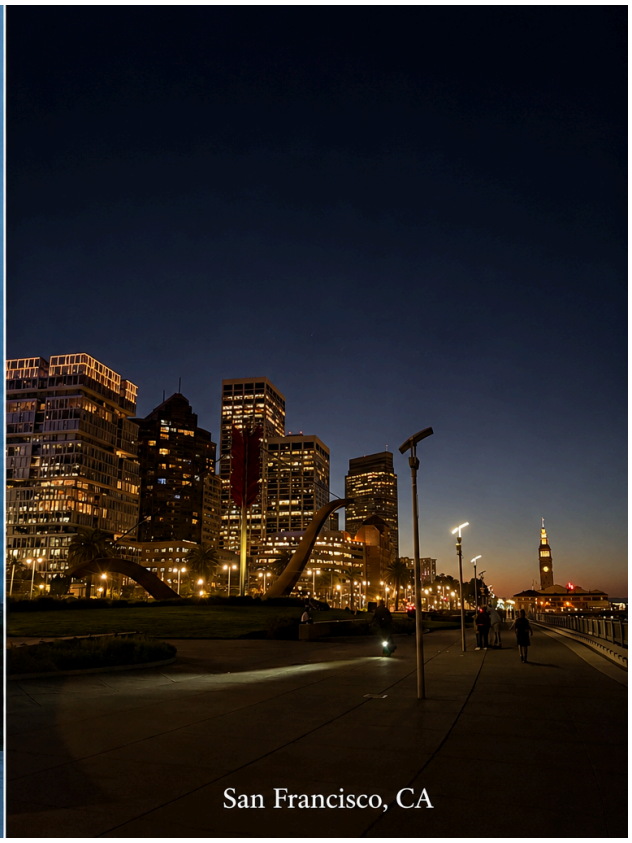
Isa sa mga pinakamalaking bentaha para sa akin ay ang pagsisimula muli. Ang pagiging libu-libong milya ang layo ay nangangahulugan na hindi ako napapalibutan ng parehong mga tao o sitwasyon na kinalakihan ko. Walang nakakakilala rito sa dating bersyon ng aking pagkatao, na nagbibigay sa akin ng pagkakataong makilala ang mga tao, magkaroon ng mga bagong kaibigan, at malaman kung sino ang gusto kong maging. Nakakagawa ako ng sarili kong mga pagpili at lumikha ng isang bagong buhay nang hindi nararamdaman na kailangan kong maging ang parehong taong kinalakihan ko.Isa pang malaking bahagi ng paglipat sa California ay ang makaranas ng mga bagong bagay. Ang panahon dito ay ibang-iba sa North Carolina. Sa aming lugar, karaniwang mainit, mahalumigmig, at maulan, ngunit dito ay mas malamig at mas komportable. Marami na rin akong nasubukang mga bagong pagkain simula nang mapunta ako rito. Maging ang mga tindahan ay iba, at napansin kong mas organisado at malinis ang lahat.

Natuklasan ko rin ang mga lugar na hindi ko pa napupuntahan noon. Natanaw ko ang San Francisco sa gabi, na napakaganda para sa akin, at nakapunta na rin ako sa pier at Chinatown. Ang pagiging ibang-iba sa lugar ay nagbigay-daan sa akin na maranasan ang mga bagay na malamang ay hindi ko mararanasan kung nanatili ako sa North Carolina.Malaking positibong bagay din ang naidudulot ng komunidad sa loob ng kampus. Dahil mas maliit ang paaralan, mas mapapalapít ka sa iyong mga propesor at makikilala mo sila nang husto. Marami ring mga club at grupo na maaaring salihan, kaya mas madaling makilala ang mga bagong tao at magkaroon ng mga bagong karanasan. Ang pagkakaroon ng mga propesor na madaling kausap at handang tumulong ay nakapagpagaan din ng pakiramdam sa kolehiyo.Siyempre, hindi perpekto ang paglipat ng 2,860 milya ang layo. Isa sa pinakamahirap na bahagi ay ang pangungulila sa bayan. Hindi ako basta-basta makakauwi kahit kailan ko gustong makita ang aking mga kaibigan o pamilya. Kahit na ang pagkakaiba ng time-zone ay nagpapahirap sa pagtawag sa mga tao. At sa totoo lang, pinakamami-miss ko ang aking aso.

May mga araw na pakiramdam ko ay nag-iisa ako at hinihiling ko na sana ay nakauwi na ako kasama ang aking mga kaibigan, kung saan makikita ko sila kahit kailan ko gusto. Mahirap malaman na wala kang mga taong nakasanayan mong makasama sa malapit. Ang paglipat ng iyong mga gamit sa ibang bansa at ang pagiging masanay sa isang ganap na kakaibang kapaligiran ay maaari ring maging nakaka-stress.Kasabay nito, ang pagiging nasa isang bagong lugar ay nagbibigay sa iyo ng pagkakataong makakilala ng mga bagong tao na maaaring maging support system mo. Nag-aadjust pa rin ako, pero natututunan ko na ang pagiging hindi komportable minsan ay bahagi ng paglaki at pagiging mas malaya.

Sa huli, ang paglipat sa kabilang bansa ay talagang isang malaking pagbabago. May mga pagkakataon akong nami-miss ko ang bahay at naiisip ko kung ano kaya ang pakiramdam kung nanatili ako. Pero mayroon din akong mga karanasan na hindi ko sana mararanasan kung hindi ako umalis.Nakakilala ako ng mga bagong tao, nakapag-explore ng ibang-iba na bahagi ng bansa, at nagkaroon ng pagkakataong magsimula ng bagong kabanata ng aking buhay. Kaya, kahit na may mga disbentaha, sa tingin ko ay sulit ang paglipat para sa lahat ng aking naranasan sa ngayon at sa anumang iba pang naghihintay sa akin.

Raleigh, NC

San Francisco, CA